

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I. EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

Os orzamentos requiren para a súa completa aplicación a adopción de diferentes medidas, unhas de carácter puramente executivo e outras de carácter normativo, que, pola súa natureza, deben adoptar rango de lei e que, como precisou o Tribunal Constitucional, non deben integrarse nas leis anuais de orzamentos xerais senón en leis específicas.

O debate doutrinal acerca da natureza das chamadas leis de acompañamento foi resolto polo Tribunal Supremo, que configurou este tipo de normas como leis ordinarias cuxo contido está plenamente amparado pola liberdade de configuración normativa da que goza o lexislador e que permiten unha mellor e máis eficaz execución do programa do Goberno nos distintos ámbitos nos que desenvolve a súa acción.

Desde esta perspectiva, tendo presente a actividade que desenvolve a Comunidade Autónoma de Galicia, cuxos obxectivos se explicitan na Lei de orzamentos xerais da Comunidade Autónoma para o ano 2018, e co obxecto de contribuír a unha maior eficacia e eficiencia destes, a presente lei contén un conxunto de medidas referidas a diferentes áreas de actividade que, con vocación de permanencia no tempo, contribúan á consecución de determinados obxectivos de orientación plurianual perseguidos pola Comunidade Autónoma a través da execución orzamentaria.

Este é o fin dunha norma cuxo contido esencial o constitúen as medidas de natureza tributaria, aínda que se incorporan outras de carácter e organización administrativos.

II

En canto á estrutura da lei, esta se divide en dous títulos: o primeiro dedicado ás medidas fiscais e o segundo ás de carácter administrativo.

O título I, relativo ás medidas fiscais, está dividido en dous capítulos.

O capítulo I introduce medidas en materia de tributos cedidos. Así, no que atinxe ao imposto sobre a renda das persoas físicas, recóllense novas deducións na cota íntegra autonómica que responden a dous obxectivos fundamentais: por unha banda, revitalizar e poñer en valor os centros históricos, e, por outra, fomentar que os contribuíntes destinen unha parte da súa renda ao investimento en empresas agrarias, sociedades cooperativas agrarias ou de explotación comunitaria da terra coa finalidade de mobilizar as terras e os bens rústicos desaproveitados e dinamizar a actividade económica no medio rural, fomentando a diversificación económica, o equilibrio territorial e a sustentabilidade, tanto en termos sociais como económicos.

Á mesma finalidade de fomento de rehabilitación dos inmobles situados nos centros históricos e de promoción do desenvolvemento do medio rural responden as novas deducións establecidas na cota do imposto sobre o patrimonio.

Introdúcense, así mesmo, deducións na cota do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, tanto na modalidade de transmisións patrimoniais onerosas como na modalidade de actos xurídicos documentados, co obxectivo de incentivar a promoción e venda de solo industrial coa finalidade de dinamizar a actividade empresarial en Galicia, favorecendo a instalación de empresas nesta comunidade.

No capítulo introdúcense, así mesmo, varias habilitacións para o desenvolvemento normativo por orde de determinadas materias, dado o seu carácter técnico.

O capítulo segundo, relativo aos tributos propios, está integrado por un único precepto sobre taxas no que se prevé, por unha banda, a elevación dos tipos das taxas de contía fixa e, por outra banda, se introducen diversas modificacións na Lei 6/2003, do 9 de decembro, de taxas, prezos e exaccións reguladoras da Comunidade Autónoma de Galicia, consistentes tanto na creación de novas taxas como na modificación dalgunhas vixentes. Destacan, polo seu impacto económico, a creación da taxa para a obtención da autorización de navegación e fondeo de embarcacións deportivas nas augas do Parque Nacional das Illas Atlánticas e a elevación da tarifa do canon por obras hidráulicas de regulación xestionadas pola Administración Hidráulica da Comunidade Autónoma de Galicia, que para o ano 2018 ascende a 0,021 €/m³.

O título II, relativo ás medidas administrativas, está dividido en nove capítulos.

No primeiro dos capítulos, dedicado á materia de emprego público, se introducen modificacións na Lei 2/2015, do 29 de abril, do emprego público de Galicia, consistentes na redución a seis meses do período mínimo de permanencia nos postos de traballo obtidos por concurso para poder participar nos concursos específicos co fin de favorecer a participación neles do persoal funcionario; na previsión da comisión de servizos como mecanismo legal que permita cubrir, de forma temporal, as baixas de longa duración, na ampliación da duración do permiso por parto, do permiso por adopción ou acollemento e do permiso do outro proxenitor por nacemento, acollemento ou adopción dun fillo, como medida favorecedora da conciliación da vida persoal, familiar e laboral, así como na creación dunha nova escala do corpo de auxiliares de carácter técnico de Administración especial.

Xunto ao anterior, como medida de protección da maternidade e da paternidade, no dito capítulo primeiro se garante a percepción polo persoal estatutario do Servizo Galego de Saúde, durante as situacións de maternidade, paternidade, risco durante o embarazo e risco durante a lactación natural, así como durante todo o período de duración dos permisos de maternidade e paternidade, da totalidade das retribucións básicas e comple-

mentarias fixas, así como da media das retribucións variables aboadas no ano anterior ao mes no que dera comezo a correspondente situación en concepto de atención continuada derivada da prestación de gardas, noites e festivos.

No capítulo II, relativo ao urbanismo, se recollen modificacións puntuais da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia, co fin de dar resposta a necesidades postas de manifesto na súa aplicación. En concreto, se amplía o prazo máximo para resolver os procedementos para a fixación do xusto prezo en atención á súa complexidade, se configura ao concello como a administración á que as persoas propietarias de solo urbano consolidado deberán ceder os terreos destinados a viarios fóra das aliñacións establecidas no planeamento cando pretendan parcelar, edificar ou rehabilitar integralmente e se introduce un réxime transitorio específico en relación co planeamento xeral en tramitación ou que se vaia a tramitar no caso de concellos fusionados.

No capítulo III, sobre patrimonio natural, se prevé a modificación da Lei 7/1992, do 24 de xullo, de pesca fluvial, co fin de garantir a debida proporcionalidade na configuración e aplicación do réxime sancionador contido na dita lei. Ademais, se recolle unha modificación puntual do Decreto 37/2014, do 27 de marzo, polo se decláran zonas especiais de conservación os lugares de importancia comunitaria de Galicia e se aproba o Plan director da Rede Natura 2000 de Galicia, para clarificar o concepto e o alcance de determinadas actuacións autorizables, prevendo, non obstante, na disposición derradeira primeira da lei, a posible modificación ulterior da previsión por normas do rango regulamentario correspondente á norma na que figura. Por último, no capítulo se contempla un precepto relativo aos procedementos de declaración de espazos naturais de interese local e de espazos privados de interese natural, coa finalidade de ampliar o prazo para resolver e notificar a resolución a seis meses, ao terse manifestado na práctica a insuficiencia do anterior prazo de tres meses para a súa tramitación, e para recoller, en norma con rango de lei, tal e como prescribe o artigo 24.1 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das Administracións Públicas, a regra de silencio negativo co fin de garantir que as facultades de xestión contempladas no artigo 7 do Decreto 124/2005, do 6 de maio, polo que se regula a figura de espazo natural de interese local e a figura do espazo privado de interese natural, se fagan efectivas coa existencia dunha declaración expresa.

No capítulo IV, sobre pesca, se introducen modificacións na regulación dos efectos da fusión de confrarías de pescadores co fin de eliminar os obstáculos que impedían ata o momento o desenvolvemento de tales procesos. Así mesmo, en aras de permitir unha maior axilidade e adaptación da regulación normativa da pesca e do marisqueo á realidade cambiante destas actividades, modifícase o concepto de plans de xestión contido na Lei 11/2008, do 3 de decembro, de pesca de Galicia, á vez que se introduce o concepto de plans zonais que, polo seu alcance, veñen substituír aos plans experimentais.

En materia de ordenación farmacéutica, o capítulo V recolle modificacións no réxime de transmisión das novas oficinas de farmacia adxudicadas por concurso público, amplian-

do o período mínimo para que poida efectuarse a transmisión a 15 anos e adaptando a esta modificación a regulación da rexencia. Preténdese con isto lograr un perfil de persoas participantes nos concursos para a autorización de farmacias dirixido á oficina de farmacia como proxecto vital e mantido no tempo, garantindo así prover a cidadanía dunha atención eficaz, eficiente e de calidade.

O capítulo VI está dedicado ás medidas en materia de medio rural. Introdúcense nel diversas modificacións na Lei 13/1989, do 10 de outubro, de montes veciñais en man común, na Lei 3/2007, do 9 de abril, de prevención e defensa contra os incendios forestais de Galicia, na Lei 6/2011, do 13 de outubro, de mobilidade de terras, e na Lei 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia, coa finalidade principal de contemplar medidas que fortalezan a prevención e a loita contra os incendios forestais. Xunto ao anterior, acomódase a regulación daquelas leis a cambios normativos producidos con posterioridade á súa aprobación, singularmente os derivados da aprobación da Lei 2/2016, do 10 de febreiro, do solo de Galicia, e se contemplan, así mesmo, medidas en materia de fomento forestal. Nalgúns preceptos que son obxecto de modificación se recollen habilitacións directas á regulación de determinadas materiais por orde da persoa titular da consellería competente por razón da materia, ao tratarse de materias de carácter eminentemente técnico e que requiren dunha avaliación especializada.

Ademais, recóllense modificacións na Lei 4/2015, do 17 de xuño, de mellora da estrutura territorial agraria de Galicia, tendentes a corrixir un erro detectado na regulación das xuntas de zona e a atender a necesidades postas de manifesto na aplicación da dita lei consistentes na incorporación, como membro nato dos comités técnicos asesores, da persoa titular da xefatura territorial da consellería competente en materia de medio rural da provincia correspondente, así como a clarificar determinados extremos relacionados coa toma de posesión dos predios de substitución e coa formulación de reclamacións de superficie e a adaptar a regulación da iniciativa de reestruturación de predios de natureza forestal ao previsto na Lei 7/2012, do 28 de xuño, de montes de Galicia.

En materia de política social, o capítulo VII contempla medidas destinadas á promoción da colaboración interadministrativa en materia de creación, mantemento e xestión dos servizos sociais, na liña prevista no artigo 64 da Lei 13/2008, do 3 de decembro, de servizos sociais de Galicia, e tendo en conta as competencias propias atribuídas aos concellos polo artigo 60 da dita lei. Recóllense tamén neste capítulo modificacións concretas da Lei 6/2012, do 19 de xuño, de xuventude de Galicia, destinadas a lograr unha maior precisión na delimitación do ámbito de aplicación así como na terminoloxía empregada polo dito texto legal, e se contempla, así mesmo, unha modificación na Lei 10/2011, do 28 de novembro, de acción voluntaria, respecto da regulación da vicepresidencia do Consello Galego de Acción Voluntaria derivada de cambios de estrutura orgánica.

O capítulo VIII, baixo o título de economía, emprego e industria, inclúe medidas de diversa índole.

Así, en primeiro lugar, se modifica a Lei 5/2004, do 8 de xullo, de cámaras oficiais de comercio, industria e navegación de Galicia, para clarificar a forma de elección dos vogais dos plenos en representación das empresas de maior achega voluntaria así como para adoptar medidas que contribúan a dotar dunha maior eficacia e operatividade ás cámaras no exercicio das funcións que teñen atribuídas, eliminando, ademais, a referencia contida naquela lei á aplicación con carácter subsidiario do Decreto 1291/1974, do 2 de maio, polo que se aproba o Regulamento Xeral das Cámaras Oficiais de Comercio, Industria e Navegación de España, derogado pola disposición derogatoria única do Real decreto 669/2015, do 17 de xullo, polo que se desenvolve a Lei 4/2014, do 1 de abril, básica das Cámaras Oficiais de Comercio, Industria, Servizos e Navegación.

En segundo lugar é obxecto de modificación puntual a Lei 14/2007, do 30 de outubro, pola que se crea e regula o Instituto Galego de Seguridade e Saúde Laboral, co fin de remitir a regulación dos comités provinciais a un decreto do Consello da Xunta diferenciado do regulador do réxime orgánico e funcional daquel instituto.

Modifícase, así mesmo, a Lei 13/2010, do 17 de decembro, do comercio interior de Galicia, para corrixir unha errata existente no precepto regulador do Consello Galego de Economía e de Competitividade así como para ordenar a venda ambulante nas rutas do Camiño de Santiago co fin de protexer o patrimonio cultural do Camiño de Santiago o que leva implícita a obriga de evitar a súa explotación comercial mediante a venda ambulante en tramos non urbanos, fóra daquelas tipoloxías de venda ambulante que se efectúen no marco de manifestacións culturais como mercados, feiras, festas ou acontecementos populares..

Tamén se contemplan no capítulo VIII modificacións na Lei 2/2012, do 28 de marzo, galega de protección xeral das persoas consumidoras e usuarias, co fin de eliminar interpretacións diverxentes na aplicación do sistema de redución de sancións previsto na dita lei así como de recoller nela unha nova disposición adicional en relación cos servizos de información e atención das empresas á vista do sinalado polo Tribunal Superior de Xustiza da Unión Europea na recente sentenza do 2 de marzo de 2017 respecto do que ha de entenderse por tarifa básica aos efectos do artigo 21 da Directiva 2011/83/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2011, sobre os dereitos dos consumidores, pola que se modifican a Directiva 93/13/CEE do Consello e a Directiva 1999/44/CE do Parlamento Europeo e do Consello e se derrogan a Directiva 85/577/CEE do Consello e a Directiva 97/7/CE do Parlamento Europeo e do Consello.

Por último, se inclúe un precepto dirixido a promover a adaptación da composición dos padroados de determinadas fundacións de carácter feiral ás esixencias do artigo 113 da Lei 16/2010, do 17 de decembro, de ordenación e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia.

O último capítulo, relativo á materia de educación, está integrado por un único precepto dirixido a prever normativamente, conforme ao esixido na letra h) do artigo 49 da Lei 40/2015, do 1 de outubro, de réxime xurídico do sector público, a posibilidade de que os convenios celebrados ao abeiro dos plans galegos de financiamento universitario teñan un prazo de vixencia superior aos catro anos, co fin de que tal prazo de vixencia garde coherencia co marco temporal dos ditos plans, xeralmente quinquenal ou sexenal.

Por último, na súa parte final, a lei contempla o réxime transitorio preciso para facilitar o tránsito ao réxime xurídico previsto pola nova regulación, a derrogación expresa de disposicións concretas así como de cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nela, unha habilitación para o seu desenvolvemento normativo e a previsión sobre a súa entrada en vigor.

A presente lei axústase así aos principios de boa regulación contidos no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, de procedemento administrativo común das Administracións Públicas, e no artigo 37 a) da Lei 14/2013, do 26 de decembro, de racionalización do sector público autonómico de Galicia, ao responder as medidas previstas nela á satisfacción de necesidades de interese xeral coa debida proporcionalidade, eficacia e eficiencia, ao recollese na norma os obxectivos perseguidos a través dela e a súa xustificación como esixe o principio de transparencia, e ao introducirse a través dela, conforme ao principio de seguridade xurídica, as modificacións precisas nas disposicións vixentes.